

Van de redactie

Stichting NME Mundial
Akkummerraklaan 170
3544 TV Utrecht

Telefoon:
+31(0)640211785

Email:
info@NMEmundial.org

We're on the Web!
www.NMEmundial.org
www.NMEmundial.hyves.nl

Beste mensen,

Deze maand een iets andere layout van de nieuwsFLITS om Sietske de kans te geven om haar ervaringen op de scholen met ons te delen.

Bedankt Sietske voor het artikel maar in de eerste plaats (vooral ook namens de kinderen) voor de ondersteuning in de tuinen!

Foto van de maand

De eerste salade van het jaar op 12 april (de dag van het kind in Bolivia) in de tuin op de school Branko Petricevic.

“BUENOS DIAS PROFESORA!!!”

“BUENOS DIAS PROFESORA!!!” was één van de eerste dingen die ik in koor van de kinderen te horen kreeg toen ik één van de klassen in Cochabamba binnenstapte die meedoen met het programma huertos educativos. Hu, profesora? Ik? Maar of je nu veel of weinig van tuinieren weet, die titel heb je als je meehelpt in de tuinen. De kinderen zijn erg nieuwsgierig en vragen van alles: Hoe heet je? Waar kom je vandaan? En ze vertellen me vol trots welke woordjes ze allemaal wel in het engels weten.

Maar er is werk aan de winkel: een flink stuk braakliggend terrein ligt klaar om omgespit te worden als voorbereiding op het tuinieren en dat is een flinke klus. Maar de kinderen beginnen vol enthousiasme in te hakken op de harde grond, soms onder het slaken van indianenkreten. Na enige sturing en uitleg van één van de ingenieurs te hebben gekregen gaat het er wat georganiseerder (en veiliger) aan toe. Zelf ga ik ook aan de slag met een kleine chujchuka (handhouweeltje), en zodra een van de kinderen die in de buurt staat dat ziet komt hij naast me staan en doet extra hard zijn best om te laten zien hoe goed hij wel niet kan werken. Het is erg leuk om, door gewoon zelf aan de slag te gaan, de kinderen te stimuleren.

Even later komt één van de kinderen naar me toe, er ligt een grote steen onder de grond... Nee, daar groeien geen plantjes op, dat hebben ze wel door, maar hoe

krijgen we die er uit? Ik laat de kinderen zien dat ze eerst de grond om de steen heen weg moeten hakken. Er komen meer kinderen kijken, woow, wat een enorme kei. Als we eindelijk met behulp van een grote pikhouweel de steen los kunnen wrikken heb ik de hulp van de ingenieur nodig om samen met haar de steen uit de grond te tillen en aan de kant te gooien.

Na het spitten volgt het zaaien en het water geven vinden de kinderen echt geweldig!

Aan het eind van de dag zit overal de modder en ik verwacht een aardige dosis spierpijn voor de volgende dag, maar het is het waard, de tuin ligt er weer een stuk beter bij, de eerste bedden zijn gemaakt, de eerste zaadjes zijn geplant. “Chau profel!” Een van de kinderen rent enthousiast op me af en ik krijg spontaan een knuffel. Zelf heb ik ook weer het één en ander over tuinieren geleerd en ik ben benieuwd hoe de tuin er de volgende week uit ziet, als de eerste plantjes beginnen te groeien.